

Mieszkać na wsi. Dom wiejski

Tak dawniej mieszkało na wsi.

Drewniana chałupa świętokrzyska z około 1900 roku.

Piec - to najważniejsze urządzenie w chałupie - ogrzewał dom, służył do gotowania stawy i pieczenia chleba. Na przypiecku spało się, siedzieli, suszyli ubrania, a kwoki wysiadywały tu pisklęta.

Pod krytym strzechą dachem znajdował się strych.

W przydomowym ogródku kwitły kwiaty i rosły zioła.

Stajnia - pomieszczenie dla koni.

Obora.

Tutaj mieszkało bydło, kozy, czasem też świnię, kury i gęsi.

Przez drzwi wejściowe wchodziło się do sieni.

Izby.

W izbie znajdowały się tylko podstawowe, niezbędne meble i sprzęty; na ścianach wisiały święte obrazy.

Ta część gospodarstwa wiejskiego gdzie stoją budynki może być nazywana siedliskiem, obejściem, zagrodą.

Zagroda zamknięta z Dolnego Śląska:

Studnia. Do niedawna budynki na wsi zaopatrywały się w wodę tylko z własnej studni...

Stodoła służy do przechowywania niewymłóconego zboża. Dzięki szerokim wrotom można przez klepisko przejechać na przyległe pole

Budynek mieszkalny. Tu mieszkają gospodarze z dziećmi

Budynek gospodarczy: pomieszczenia dla zwierząt, szopy na wozy i narzędzia rolnicze

Dom wyciżnika lub wyrobnika. W bogatszych gospodarstwach często trzeba było zatrudnić pomoc do pracy

Brama prowadząca na podwórze, w przypadku zagrody zamkniętej zwane też okólnikiem lub rynkiem

W pobliżu siedliska rośnie sad, a w nim jabłonie, grusze, śliwy, wiśnie...

